



# ЛІСОВИЙ ВІСНИК

№10 (25) ЖОВТЕНЬ 2013

**Холодна,  
але грибна  
осінь 2013-го**

(12 СТОР.)

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: **89631**



На правах реклами

**PALETTENFABRIK  
BASSUM**

**Екологія  
в побуті**

Заснована у 1961 році,  
і сьогодні займає позиції  
лідера на європейському  
ринку дерев'яної тари.  
[www.bassum.com](http://www.bassum.com)

**ТОВ «ОДЕК» Україна** – сучасне, оснащене високотехнологічним обладнанням підприємство із виробництва водостійкої, екологічно безпечної березової/вільхової фанери, у т. ч. – ламінованої, розмірами 1250x2500 мм, 1220x2440 мм.

Система менеджменту якості сертифікована на відповідність вимогам міжнародного стандарту ISO 9001-2008, сертифікована і відповідає вимогам стандартів: EN 13986:2002; FSC, CARB, вітчизняним стандартам (УкрСЕПРО).

**ТОВ «ОДЕК» Україна зацікавлене у розширенні ринків збуту своєї продукції.**

**Головний редактор:**

Чурило Оксана Андріївна  
e-mail: oxana\_thurilo@mail.ru

**Редколегія:**

голова – Колісник Б. І.,  
Шеремета С. А.,  
директори державних  
лісогосподарських  
підприємств Волині

**Дизайн та верстка:**

Микола Волошин  
Кореспондент: Тетяна Сасюк  
Бухгалтер: Жанна Мацюк

**Адреса:**

пр-т Волі, 30, м. Луцьк,  
Волинська обл., Україна, 43000  
тел./факс: (0332) 72-75-57,  
тел. моб. (068) 424-10-84  
бухгалтерія: тел. 29-97-19,  
тел.моб. (097) 447-33-69  
e-mail: lis.gurnal@gmail.com  
Веб-сайт: www.lisvisnyk.at.ua

Свідоцтво Міністерства  
юстиції України про державну  
реєстрацію друкованого засобу  
інформації КВ №18041-6891Р  
від 16.08.2011р.

Віддруковано  
у ТзОВ «Друкмаркет»

Передрук та інше використання  
стилю, дизайну, фото та змісту  
без письмового дозволу редакції  
**не допускається**

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних та зміст рекламних матеріалів. Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій. Надіслані на адресу редакції фото та рукописи не повертаються

Усі права захищені  
©ТзОВ «Лісовий вісник»  
Луцьк, 2013 р.

**Перша сторінка:**

Фото Валерія ПНЕВСЬКОГО

Редакція журналу запрошує до співпраці регіональних кореспондентів, мисливців, рибалок та любителів природи  
Редакція запрошує до співпраці рекламних агентів

**Журнал можна придбати у відділеннях Укрпошти Волинської області та замовити у редакції**

**Передплатний індекс:  
89631**

## Зміст

- 4** Охорона  
чи «роззаповідання»?  
Пам'ятник герою-леснику
- 5** «Буду в церкві –  
помолюся за тебе, Миколо...»
- 6** «Орден на груди планети»



- 9** Особливості  
прикордонного лісгоспу
- 10** Зустріч – то ковток  
солодких спогадів...
- 12** Холодна,  
але грибна осінь 2013-го
- 14** Грибна епопея
- 15** Перевтілення: із природного  
у надзвичайне
- 16** Сонячний Магадан
- 19** Ой, на тому ярмарку...
- 20** Мисливство Волинського  
Полісся. XIX ст.
- 22** Невигадане ведмеже життя
- 24** Пташині імена
- 26** Вічнозелена... брусниця
- 27** Змагання на першість  
у любові до лісу
- 28** Жовтень – місяць kota
- 29** Нотатки натураліста
- 30** Світ очима дитини
- 31** Лісовичок

## колонка редактора

Ранок іще тільки починається. Волого, холодно, туманно. Ліс зустрічає романтикою... Але той, хто його не любить, не збагне, що можна шукати тут такої пори. А вона є – лісова казка, розгадуючи яку, щоразу поринаєш у все нові й нові відчуття.

...Осінь пахне особливо. Просіки затягнути димкою. Це чаруючі аромати ранкового лісу. Минаю чорничник, ступаю на оксамит темно-зеленого вологого моху. А ось перше опале листя, якого ще не торкнула осіння сирість та тління. Ліс можна впізнати за запахом. Заплющуєш очі, вдихаєш – і відчуваєш його. Ось – березина, що пахне терпким молодим вином, ялинник із ароматом сиріжки і різнотрав'я, а тут – тепло та смола – увійшла у старий сосняк.

Намагаюся іти якомога тихіше – тільки так можна помітити дивовижне. Раптом чую перші віддалені голоси. Низькі, гучні, розкотисті. Олені ревуть, закликаючи до продовження життя. Хочеться підійти ближче, аби побачити рогачів у всій красі. Тож крадуся. Серед дерев їх не так просто розгледіти, до того ж, заважає легкий туман. Але все ж бачу постаті і чую неймовірну пісню любові. Їхні голоси відрізняються один від одного. Деякі – басисті, інші – дещо ніжніші, але все одно напористі й закличні. Аж ось мене помічають, змовкають. Красень стоїть, дивиться. Лише мить – і олень ховається поміж дерев. Трохи далі також чую шурхіт тварин, які віддаляються.

Поволі встає сонце, а ліс іще гуде. Бурлить... Прямою стежкою далі, насолоджуючись далекими, але такими промовистими голосами. Дорогу мені переходять кілька диких свиней. Навіть не повернувши голови, побігли, заклопотані вранішніми справами. В лісі стає сонячно. Чути шепіт людей, які вийшли на тихе полювання. Я ж бреду, замерзла, стомлена, але сповнена дивного почуття – присутності чогось неймовірного, зрозумілого лише декотрим...



В англійського письменника Джона Роскіна є прекрасні слова, які, на мою думку, найбільш доречні до наших маленьких подорожей і швидкоплинних днів: «Дивися на кожну вранішню зорю, як на початок життя, і на кожен захід сонця, як на його завершення. Нехай кожне із цих коротких життів буде відмічене якоюсь хорошою справою, якоюсь перемогою над собою чи набутим знанням».

І тоді все буде немарно.

Головний редактор  
Всеукраїнського журналу «Лісовий вісник»  
Оксана ЧУРИЛО